

ارزیابی وضعیت آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامایی

دانشکده علوم پزشکی گناباد

فاطمه هادیزاده طلاساز، محبوبه فیروزی، نازنین شماعیان رضوی

چکیده

مقدمه. برای بهبود و ارتقای کیفیت آموزش بالینی، وضعیت آن همواره باید مورد ارزیابی قرار گیرد. در این راستا پژوهشی با هدف تعیین وضعیت آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامایی دانشکده علوم پزشکی گناباد انجام گردیده است.

روش‌ها. در پژوهشی توصیفی- مقطعی از نوع پیمایشی، ۱۴۰ نفر از دانشجویان پرستاری و مامایی واحد شرابط و مشغول به تحصیل در دوره‌های روزانه و شبانه دانشکده علوم پزشکی گناباد، به صورت سرشماری مورد مطالعه قرار گرفتند. دیدگاه دانشجویان در مورد آموزش بالینی توسط پرسشنامه پایا و روا، وضعیت آموزش بالینی مشکل از چهار بخش: عملکرد مریبیان بالینی؛ همکاری پرسنل، دانشجو و بیمار؛ امکانات و تجهیزات محیط بالینی و سیستم ارزشیابی بالینی مورد ارزیابی قرار گرفت. برای تحلیل داده‌ها از توزیع فراوانی، میانگین و انحراف معیار و آزمون‌های χ^2 من و بتی و ضریب همبستگی پیرسون در نرم‌افزار SPSS استفاده شد.

نتایج. اکثر دانشجویان، عملکرد مریبیان را در سطح خوب با میانگین $15/7 \pm 6/2/3$ همکاری پرسنل، دانشجو و بیمار را در سطح مرزی پایین خوب با میانگین $51/4 \pm 22/4$ امکانات و تجهیزات محیط بالینی را در سطح متوسط با میانگین $30/64 \pm 19/2$ و نحوه ارزشیابی بالینی را در سطح متوسط با میانگین $37/6 \pm 27/7$ گزارش کرده بودند. نمره آموزش بالینی در هر یک از حیطه‌های فوق در رشته تحصیلی پرستاری و مامایی تفاوت معنی‌داری نداشت.

نتیجه‌گیری. وضعیت آموزش بالینی پرستاری، نیاز به تأمین امکانات، تجهیزات محیط بالینی و بازنگری ابزارها و فرایندهای ارزشیابی بالینی دارد که در مطالعات مشابه تأیید شده است. ارتقای عملکرد مریبیان و جذب همکاری‌های حرفه‌ای می‌تواند در بهبود وضعیت آموزش بالینی مفید واقع شود.

واژه‌های کلیدی. آموزش بالینی، دیدگاه، دانشجویان، پرستاری، مامایی، عملکرد مریبیان، امکانات، تجهیزات، ارزشیابی بالینی.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی ۱۳۸۴؛ ۵(۱): ۷۰-۷۸

مقدمه

مرحله از آموزش، آموخته‌ها به عمل در می‌آیند، مهارت‌ها آموزش داده می‌شوند و می‌توان واقعیت‌های موجود در محیط کار را به فرآگیران تهییم نمود. برنامه‌ریزان آموزش پرستاری، اصلی‌ترین بخش در آموزش پرستاری را آموزش بالینی می‌دانند و معتقدند که دانشجویان پرستاری می‌توانند دانش نظری خود را با انجام کار در محیط کارآموزی، توسعه بخشدند و با مشکلات و مسائل گوناگون روبرو شوند(۳).

دانش آموختگان جدید پرستاری و مامایی، علی‌رغم داشتن پایه تئوریکی قوی، از تبحر و مهارت کافی در محیط‌های بالینی برخوردار نبوده و در فرایند مشکل‌گشایی، دچار ضعف

آموزش بالینی، مهم‌ترین بخش در آموزش پرستاری و مامایی و جزو لاینک آن می‌باشد که به لحاظ اهمیت، قلب آموزش حرفه‌ای شناخته شده است(۱و۲)، زیرا در این

آدرس مکاتبه. فاطمه هادیزاده طلاساز (مربی)، پلاک ۲۹، خیابان کوهنگی ۱۴، مشهد.

e-mail:

shahnazhadizadeh@yahoo.com

محبوبه فیروزی، مریبی دانشگاه علوم پزشکی مشهد و نازنین شماعیان رضوی، مریبی دانشگاه علوم پزشکی گناباد.

این مقاله در تاریخ ۸۳/۳/۲۳ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۴/۱/۱۸ اصلاح شده و در تاریخ ۸۴/۲/۲ پذیرش گردیده است.